

aridam et, ut dicit, in sola crudelitate malis tantummodo gloriantem.

I, 34 Reprehendit etiam, quod *poenas impiorum significatas per uvam fellis et botrum amaritudinis et furorem draconum atque aspidum collectas dicit esse deus apud se et signatas in thesauris suis, reddendas in tempore, cum lapsus fuerit pes eorum* (Deut. 32, 32 f.).

I, 34 Vaniloqui — sagt Augustin — et mentis seductores adversantes litteris sacris, quas intelligere nolunt, eligunt ex iis aspera quae ibi leguntur ad commendandam severitatem dei et de litteris evangelicis atque apostolicis lenia quae ibi leguntur ad commendandam bonitatem dei, et apud homines imperitos hinc ingerunt horrorem, inde quaerunt favorem.

I, 35 Quid est ergo quod iste blasphemus haec (Stellen von der Güte Gottes) tamquam contraria Veteri Testamento de Novo colligit aut utrasque litteras nesciens aut, ut decipiat imperitos, se scire dissimulans. Besonders auf das „malum pro malo“ muß sich der Anonymus berufen haben.

I, 36 Nach diesem Paragraph hat der Anonymus, wie Marcion, keine Strafgerechtigkeit dem Gott des NT. beigelegt und Matth. 18, 22 so verstanden, daß stets die Vergebung an die Stelle der Strafe zu treten hat.

I, 37 *David deum rogavit et non est exauditus nisi oblato sacrificio, ut hominibus qui non peccaverant parceretur, et ideo non est credendus deus verus, qui sacrificiis delectatur* (II Reg. 24, 10 ff.).

I, 38 Unde autem iste probare conatus est, *evidenter servisse daemoniis* (scil. David), *qui sacrificiis ea promeruit*, volens hoc intelligi de S. David, ibi evidentius quanta fraude imperitorum animis insidiatur ostendit; adhibuit enim Apostolorum (Apostolum?) testem, eo quod dixerit: „*Videte Israel carnaliter; nonne qui edunt hostias participes sunt altaris? quid ergo, dico quod idolum sit aliquid? sed qui sacrificant, daemonibus sacrificant*“ (I Kor. 10, 18). Augustin tadelt diesen Text, stellt ihm einen anderen entgegen („*Videte Israel secundum carnem; nonne qui de sacrificiis manducant socii sunt altaris? quid ergo, dico quia idolis immolatum est aliquid, aut idolum est aliquid? sed quia quae immolant, daemoniis et non deo immolant. nolo vos socios daemoniorum fieri*“), räumt aber ein, daß vielleicht manche Codices so bieten, wie der Anonymus zitiert hat.

I, 39 Sane de apocryphis iste posuit testimonia, quae sub